

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

מ.

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

קטו א מ"י מ"ג חליל
מחלילת חלילת
הלל נ ושינ נ"ח מ"ח
לחין קחמ עושי' פח
ימן פ שפיו ו:
קטו ב מ"י ש סגמ
עויד ס' קיד:
קטו ג מ"י ש פ"ח
הלל ד כמח ש
עושי' י"ד ימן פג שפ
ח:
קטו ד מ"י ש פ"ג
הלל נ כמח ש
עויד ימן קיד:
קטו ה ו ימן ש הלל
ד כמח ש עושי'
י"ד ימן פג שפ
קטו ו מ"י ש הלל נ
טו ש' ש שפ

קצב'ה מ"י' עס הלכ'ה כ
טושי'ע עס סעיף ז'
קצב'ה ט מ"י' עס טושי'ע
עס סעיף ח'
קצב'ה מ"י' עס הלכ'ה יח
סמ'ה טושי'ע
י"ד סימן פו סעיף א' וסימן
פנ סעיף ח'

תורה אור השלם

1. אֶת זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל
אֲשֶׁר בָּמִים בֹּל אֲשֶׁר לֹ
סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בָּמִים
בָּיִמִים וּבְנִזְלִים אֲתֵם
תֹאכְלוּ: וַיִּקְרָא יְאֹצֵר

מוסף רשי"י

[illegible]

דבינו חננאל (המשד)

[illegible]

בפתוחות באן בסתומות. פ"ה דפתוחות לא סגי בחל
דאיכא למימר מעלתא ופל ציה והקסה הר"ר אפרים
(ו) כסמך עובד כוכבים שהיה עריב מלאה מציות ונמלאת
נחת מן פסמות כולן מותרין אלמא בפתוחות תלין
לקולא דלמרי כי היכי דהויי בזה ספק
באחריו אללא לעלתא אולו וע"ק אי
חיישין דמעלתא ופל צה שמים נמי
יחוש דלמא העובד כוכבים היחס
שס לכן היה מפרש הר"ר אפרים
לספק בפתוחות כפיא כנחל דאיכא
למימר אחריו אולא לעלתא וליכא
לחוש שמה העובד כוכבים היחס שס
דלדרכה לקולא תלין אבל בפתוחות
הרן שמים מיהי כי לישכ פ"ה דשאי
צדק שנמלאו שמים כליכות נחת מן
המציות אבל הכא אין נמלא כאל שס
מציות להשכר כהלכו ולכן יס לפסול
בפתוחות: **ובדנים** ב"י שיש ב"ר
סנפיר רבי. פ"ה שמע שאל הכשר
דגיס דבכר אחר וקשיא למריכו
ותימה דל"כ כי משני בלואס דדמו
רישיהו לעמלים פירוש ולואס הלכך
סנפיר וקשקשת ומה תירך אליכא
דמ"ד או רשאו או שדו ולבדוק
בשדה דכל דג טמא אין לי חוש
השדרכ לכן נראה דמשדרכ לא פריך
מדי והא דלא חשבי ליה טמא כדדי
סנפיר וקשקשת היינו משום דסמני
גוואל דא חשבי:

פא 'יששתיכות
ו ר'תימא יניחוש
ארבא דצחנתא
בר חיננא וחזא
ומי איכא דשרי
נפג שיפורי
הונא בר חיננא
ידי אמר לי רב
יננא בצירן אבל
ידי אמר לי רב
יננא אפי' בנופן
אמר לי רב פפא
אמר (לי) רב
הכל עד שיהא
אידי קמיה דרב
ה מלאה חביות
ה היא מותרת
לי מרב ושמואל
אין נקחין אלא
אמר רב קירבי
אית ליה עובר
באן עוברן אל'
משריין מבחין
'כסימיני ביצין
סנפיר וקשקשת
ואלו הן סימני
חד טהורה ב'
מכפנים טמאה
בזה ו' היא ביצת
סמי מוכאן עוברן
והתני

או מילתא פסיקתא היא דהא אס אמר אי מלחמים נאמן אף
ה ורבינו יהודה הקשה על פ"ת דאי סימני דיגים דלורייתא
ה ויעוד הקשה מן הירושלמי פירקין מן רבא אמר
ה טורים עובר דגים טמאים עגולים עובר דגים טורים
ג טהור וא"ל טמא א"ל לא ביש לי דאמרת על טהור טמא
זכר כמו בצינים דאיכא דעורבא דדמיה ליונה אלאה סימנים
י אמת הוא אי שיש לבנים ומשירן בשעה ששולה המים:
ה"ב

פ. לשון חטטין על המים: חציות פתוחות לא סגי כחדל
לחומר מעלמה נפל ציה: **ובדגים כל שיש ככן ספיר**
ס. משנה היא באלו טרפות (חולין דף נט.). אלמא אין סימן
בדבר אחר וקפא לתריהו: **אבל בגופו**. לאכול גופו של
שם טריה: **מריש** הוה **מטיכלנא**
בחד סימן או בראש או בצדדה
ס"ד דמי פליגי בר הונא ובר
בגופו פליגי אבל בצירן אפילו
יונא מודה: **בצירן נמי לא**
יכלנא. דסביחא לי כרב הונא:
וכוח שוות. כשמחברין אותן
המחברות ויכרתו גרמא שזיו
דבג אחד: ומי איכא דשרי כה"ג
א דשמיני קליפי. ד"ל שמה
ועוורין ועמאין יאן וקשקשא
נחא: **אבל לא מיר**
א. לאכול גופו משום קליפי
וכמי בצירב ורב אפי' קאמר
לשקמאר לי כר פסא. דשגריה כולן
ערביה. ערביה קטנה: **כולן**
פ. דמי היכי דהואי בנה הואי
סילוח ואילו לעלמא: **מפסל**
מג' חכמים גדולים חסד דיי'
עליהם בעל התהלה: **דמן**
מקום: **עוברין**. גיליט שלהן:

מכחול. דג עגום בתני אמו: זה
 שגדלתו (ג) ועומדת מאחוריה
 האם לאחר שנגמרין ביציו
 : סימני ביצים. של עוף טהור:
 ידרס. משוכה שרצבה בראשה
 והולכת ומקשרת: ומשכח:
 עגולה מרדיה ומגלגלת
 ידיה רחבים: **ראש אחד כד.**
 לטור"א בלע"ו כלומר עשוי כד
 מתחמין צית מושכח: **חלכון.**
 ילי: חלכון. מיו"ל: **ציט השך.**
 טעמה מעיילי ביצים הן. כז הוא
 ילי בלע"ו הדומה לפרדע.
 מיניה דאס ריקמה וקצבה
 צמגה בשחיטת חולין (דף קט"ז):
 והמניח

המשמיה דעולא מחלוקת למבל בציון אבל בנפ
ושרדה ניכר של כל אחד ואחד יתיב רב חנינא
בר אבהו וייתיב וקאמר 'עובד כוכבים שהביא
את כילבית באחת מהן פתוחות כולן מותרות
אסורות א"ל מנא לך הא (ב) מתלתא קראי ע
יוחנן אמר רב (ב) ברוגא אמר רב 'קירבי דגים
ומומחה רמי ליה עולא לרבי דוסתאי דמן ביר
ועוברין אין נקחין אלא מן המומחה מכלל דג
היי (ד) דג טמא משריץ דג טהור מטיל ביצים
וירא את תימטי תרויהו מטילי ביצים נינהו א
משריץ מבפנים למה ליה מומחה לבדוק בסימני
סימני דגים סימני דגים סלקא דעתך סימני
בהו אלא כסימני ביצים כך סימני עוברי
כל שכודרת ועגולגלת ראשה אחד כד וראש
ה חדין וב' ראשיה כדן טמאה חלמון מבחין
מן מבחין וחלמון מבפנים טהור חלבון וחלמון מעור
ין אמר רבא כשנימוחו ולרבי דוסתאי דמן ביר

פ' פלוגי טוהר לכן הוצרך למחן כשימוחו קן דקדק ר"י וא"ת
ההממה ויש לומר דדבר זה לא שניה ברוב מוכרים שיהיו שם
חלי חניא דכלל חניא דקאמר כסמיני ביצים קן סמיני
שמואל דאם מפשא ב"ן עובר דגים טמאים עוברין
לחמי ליה הדא סלפומא א"ל מה מהו פירוש הראה לו עו
דיוסף לומר על טמא טוהר משמע דיש עובר דג טמא דומין
לזרייתא ואין לסמוך על סמיני עובר דגים מיהו אין לאסור ה

[illegible]

ל"ח דמנ"ח

תוס' ר"ה מחלוקת וכו'
בראשיתין הצמאים. עין
כתוס' חולין שם וז"ע ועין
בטורות דף ו ע"ב תוס'
ד"ה לאסור [ועי' פ"ת
יריד סימן פ"ג]:

היות הב"ח

(א) גמרא מנה לך הו
א"ל מהלל: (ב) רש"י
דיה גליל נמי לא
מטבילנא: (ג) ד"ה זה
משכן וכו' משלל
ונוצרת מאלים (בחול)
העו"מ וכו' יש מגיטין
בחור:

ענין רש"י

פלטרא (פלטרא)
שטות,
אלבוים (אלבוים)
חלבון (הביצה),
מיויל. חלבון (הביצה),
בוטיריל (בוטיריל),
קסטר קטנה.

זינו חננאל

הא דתנן ברגים כל שיש
לנו סנפיר וקשקשת
ואוקימנא מיני דגים ששמן
באורא' ופלמירא שראשם
דומה לראש דגים טמאין
אבל שאר דגים לכבלי האי
טרא חיישינן: אמר רב ספא
לר' ירמיה שניה טרופה
הלכתא עד שיהא ראש

בצירן אסור.
 יי אלוד חסונת דו

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones